

[N. P. Andreasen.]

men. Det maa man være klar over, naar man bedømmer Forholdet procentvis, saaledes som det ærede Medlem gjorde. Dertil kommer, at netop disse 8 000 Landbrugs-ejendomme selv under normale Forhold sælger en stor Del af deres Avl til andre.

Naar der i Lovforslagets § 6 er taget et særligt Hensyn til Ejendomme mellem 8 000 og 10 000 Kr.s Grundværdi, idet 5 000 t skal anvendes til Nedsættelse af Afleringspligten for disse Ejendomme, saa skyldes det, at man var klar over, hvor haardt disse Ejendomme ellers vilde blive ramt. Gennem Bestemmelsen om de 5 000 t vil disse Ejendomme kunne slippe med halv Udskrivning, det vil sige med $2\frac{1}{2}$ Td. pr. 1 000 Kr.s Grundværdi imod ellers 5 Tdr.

Vi er overordentlig glade ved Bestemmelsen i Stk 2 i § 1 vedrørende Byggegrundsværdier, Plantager, Hede- og Klit-arealer, som ellers vilde blive ramt meget haardt. Det her foreslaaede Beløb, 1 800 Kr. pr. ha, forekommer mig meget rimeligt.

At man i Lovforslagets § 2, der omhandler hele Forbeholdsretten, har ændret ved den Tildeling, som den nuværende Lov indeholder, saaledes at man i Stedet for 4 Tdr. Korn pr. voksent Kreatur nu kun giver 3 Tdr., er efter min Formening ganske naturligt. Det er rigtigt, at Forbeholdsretten er nødvendig, men den skulde jo helst ikke benyttes ret meget. Formaalet med en Lov som denne maa dog alligevel være, at man forsøger at lægge Byrderne saa retfærdigt som vel muligt. Forbeholdsretten er kun beregnet for Nødstilfælde, men vi har Indtrykket af — det tror jeg er den almindelige Opfattelse inden for det samlede Landbrug —, at Forbeholdsretten i indeværende Aar har været en hel Del misbrugt, og det er netop herudfra, at man er enedes om, som det fastslaas i Stk. 2, at man maa have gennemført en langt stærkere Kontrol med denne Rets Praktisering, end Tilfældet har været i indeværende Aar. Jeg tror, det er en Nødvendighed, naar man ellers skal gøre Ret og Skel over for alle dem inden for Landbruget, der afleverer hvad de skal, og som sætter en Ære i at gøre det over for Samfundet i en Tid som den nuværende. Man skal ikke holde Haanden over dem, som prøver at komme udenom, enten det saa sker paa den ene eller den anden Maade. Alle maa her stilles lige for Loven, og alle maa stilles lige over for de Vanskeligheder, vi i den forhaandenværende Situation kan komme ud for.

Angaaende § 4 vil jeg gerne sige, at vi ønsker ikke, der skal røres ved den holland-

ske Vægt, saadan som Bestemmelserne her er formuleret. Hvis man skulde gaa til et helt frit Udslag, saaledes som det ønskes fra anden Side, vilde det kun betyde en større Pris for Kornet. Hvis vi faar en god, tør Høst med godt Korn, saa giver man allerede med de her foreslaaede Regler de Landmænd, der afleverer Korn efter god hollandsk Vægt, en meget stor Præmie for det, som de afleverer, en Præmie, der som Helhed andrager adskillige Millioner Kroner. Skulde man gaa til et lige saa frit Udslag opad, som man har det nedad, vilde det betyde dobbelt saa meget som det, det gør nu.

Stk. 2 i § 4 har vi haft nogen Vanskelighed ved at acceptere, Forhøjelsen paa 10 Kr. pr. 100 kg for $\frac{1}{3}$ af den paagældendes Ligningskvantum. Vi kan godt se det berettigede i, at Landbruget ikke skal yde Industrien, de store Industriforetagender som Spritfabrikkerne, Bryggerierne og Kaffe-surrogatfabrikkerne, Kornet til Underpris, men jeg tror dog, at man her er kommet lige højt nok op; vi havde hellere set, at man var blevet staaende ved et Beløb af 5 Kr. Vi er ikke sikre paa, at det ikke i den nuværende Situation kan faa uheldige Virkninger med Hensyn til Prisansættelsen i Almindelighed, og noget af det værste i den nuværende Situation er, synes vi, at man bliver ved at skruer Prisniveauet opad her i Landet; skruer man Prisniveauet op paa eet Omraade, vil der uvægerligt følge Prisopgang med paa andre. Men vi har bøjet os for det Krav, der her forelaa, og som der var Enighed om fra alle de andre Sider: at Beløbet ikke kunde sættes til mindre end 10 Kr. pr. 100 kg.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 6 om Ombytningskornet vil jeg gerne fremhæve, at naar vi er gaaet ind for at aflevere de 5 000 t som Erstatning for udleveret Saa-sæd i Foraaret 1941, saa er det, fordi det er ganske nødvendigt. Efter den Fordeling, vi har haft af Tildelingskorn i Aar til hele det mindre Landbrug, blev man klar over, at de Grænser, som var sat i indeværende Aars Kornlov, var alt for snævre at arbejde efter. Vi havde ikke Lov at uddele Tildelingskorn til andre end Ejendomme paa 500—5 000 Kr.s Jordværdi, og da vi havde foretaget denne Fordeling i Forbindelse med Landbrugsministeriet, var vi klar over, at der var en lang Række Ejendomme med over 5 000 Kr.s Jordværdi, som var lige saa uheldigt stillede som de andre, og for hvilke det i indeværende Foraar var næsten umuligt at fremskaffe det nødvendige Saakorn. Vi har derfor garanteret, at alle de, som der